

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/204/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213216325
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Priečinská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213216325.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Petrou Priečinskou v právnej veci navrhovateľa: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom: Ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti odporkyni: B.. N. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX R., zastúpenej: SODOMA VULGAN, spol. s r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Kominárska 2, Bratislava, o zaplatenie 327,03 €, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 327,03 € a nahradiť mu trovy konania vo výške 19,50 eura, všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 22.02.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.02.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 327,03 € a náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že navrhovateľ viedol v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách odporkyni účet majiteľa cenných papierov podľa ust. § 99 a 105 zákona č. 566/2001 Z.z. Službu „CD-55 - vedenie účtu majiteľa“ poskytoval navrhovateľ odporkyni v zmysle ust. § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. za odplatu. Cena služby bola vypočítaná v zmysle cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR, ktorý bol schválený v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Na základe uvedeného fakturoval navrhovateľ odporkyni poplatok za vedenie účtu majiteľa - služba „CD-55“ a to za rok 2008, v súlade s cenníkom v znení dodatku platnom ku dňu vystavenia faktúry. Odporkyňa do dnešného dňa faktúru neuhradila.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 32Ro/2637/2013-18 zo dňa 20.06.2013, proti ktorému podala odporkyňa odpor zo dňa 4.7.2013 s odôvodnením, že nárok navrhovateľa je nedôvodný, poplatok za vedenie účtu za rok 2008 považuje za neprimeraný a zo strany navrhovateľa došlo k uplatňovaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ustanovení § 53 ods. 4 písm. i) a j) Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 04.09.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.09.2013 uviedol, že považuje odôvodnenie odporu podaného odporkyňou za neopodstatnené. Navrhovateľ v roku 2008 viedol odporkyni účet majiteľa cenných papierov, a evidoval na ňom cenné papiere. V zmysle uvedeného navrhovateľ poskytol odporkyni službu „CD-55“ za vedenie účtu majiteľa cenných papierov. V zmysle ust. § 99 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoCP) navrhovateľ eviduje zaknihované cenné papiere a uvedenú činnosť v zmysle ust. § 99 ods. 8 ZoCP vykonáva za odplatu. Cena služby je vypočítaná v zmysle Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR v znení neskorších dodatkov (ďalej len „cenník“) v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Výška poplatku je stanovená v závislosti od objemu cenných papierov evidovaných na účte majiteľa v

rozhodnom období. Účet majiteľa cenných papierov odporkyne sa viedol u navrhovateľa za odplatu, ktorú je navrhovateľ oprávnený stanoviť na základe Prevádzkového poriadku schváleného Národnou bankou Slovenska. Tento Prevádzkový poriadok je v zmysle ust. § 103 ods. 6 ZoCP záväzný tak pre navrhovateľa, ako aj pre odporkyňu. V zmysle prevádzkového poriadku, navrhovateľ poskytuje svoje služby za cenu stanovenú cenníkom, ak zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Cenník CDCP je rovnako záväzný tak pre CDCP, ako aj pre všetky fyzické a právnické osoby, vďaka čomu je tento systém transparentný a rovnaký pre všetkých. V zmysle ZoCP nie je prípustné, aby CDCP podľa vlastnej úvahy určil komu otvorí účet majiteľa cenných papierov a komu nie a individuálne dojednával podmienky. Navyše v prípade individuálneho dojednávania cien za vedenie účtu majiteľa cenných papierov by tu bol priestor na svojvoľné a nerovnaké podmienky pre majiteľov rovnakého počtu akcií podľa ich menovitej hodnoty. Odporkyňa v podanom odpore uvádza, že to strany navrhovateľa došlo k uplatňovaniu neprijateľnej podmienky v zmysle ustanovení § 53 ods. 4 písm. i) a j) Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ považuje tento názor za neopodstatnený. Odporkyňa mala možnosť kedykoľvek ukončiť zmluvný vzťah v navrhovateľom a čomu nebránila žiadna prekážka. Cenník je prístupný k nahliadnutiu v sídle navrhovateľa a zverejnený na webovej stránke navrhovateľa, a teda odporkyňa mala možnosť kedykoľvek sa ním oboznámiť. Skutočnosť či navrhovateľ bude v roku 2008 viesť naďalej účet majiteľa pre odporkyňu záviselo od slobodnej vôle odporkyne. Zrušenie bodu 3 čl. VI. Cenníka CDCP žiadnym spôsobom neovplyvnilo poplatkovú povinnosť klientov v súvislosti s vedením účtu. Klient sa nemôže domáhať nesplnenia svojej povinnosti uhradiť poplatok za vedenie účtu z dôvodu, že mu nebol zaslaný stavový výpis, nakoľko nebolo povinnosťou CDCP výpis zasielať, okrem prípadov stanovených v ZoCP a Prevádzkovom poriadku. Cena služby CD-55 - vedenie účtu majiteľa podľa cenníka, ako aj v znení jeho neskorších dodatkov, v priebehu celého roka 2008 závisela vždy od objemu CP na účte majiteľa. Uvedený právny vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom sa v zmysle ust. § 105 ods. 5 ZoCP spravuje ustanoveniami tohto zákona a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ObZ), a preto v zmysle ust. § 387 ObZ je premlčacia doba štvorročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Vzhľadom na skutočnosť, že vystavená faktúra za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2008 sa stala splatnou dňa 28.2.2009, v prípade neuplatnenia práva na zaplatenie dlžnej sumy by sa predmetné právo premlčalo až dňa 1.3.2013. Navrhovateľ si teda svoj nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej lehoty. Navrhovateľ trvá na tom, že odporkyňa je povinná uhradiť poplatok za poskytnutú službu „CD-55“ za vedenie účtu majiteľa cenných papierov na základe vystavenej faktúry za rok 2008 v súlade s platným cenníkom za príslušný rok ku dňu vystavenia faktúry, nakoľko navrhovateľ viedol v uvedenom roku účet majiteľa cenných papierov odporcu a evidoval na ňom cenné papiere. Faktúry a cenník tvoria prílohu k návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 22.2.2013.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 10.09.2015 doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.09.2015 k vedeniu účtu majiteľa (odporkyne) uviedol, že dňa 25.4.1993 bol Strediskom cenných papierov SR, a.s. (ďalej len „SCP“) zriadený účet majiteľa cenných papierov č. ú. XXXXXXXXXXXX vedený na meno N. Š. r. č. XXXXXXXXXXXX na základe evidencie cenných papierov. Právny vzťah medzi odporkyňou a SCP vznikol v zmysle ust. § 56 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého bolo SCP povinné evidovať zaknihované cenné papiere a v zmysle ust. 57 zák. č. 600/1992 Zb. viedlo evidenciu zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov cenných papierov. SCP zriadilo účet majiteľa pre odporkyňu v súlade s ust. § 58 zákona č. 600/1992 Zb. z dôvodu, že sa stala majiteľkou zaknihovaných cenných papierov na základe privatizácie. V súčasnosti (ako aj v roku 2008) CDCP eviduje zaknihované cenné papiere v zmysle § 99 a § 105 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoCP“). Spätný výpis z účtu k 1.1.2008 je dôkazom existencie právneho vzťahu medzi odporkyňou a navrhovateľom v roku 2008. Z uvedených dokladov je zrejmé, že v predmetnom roku navrhovateľ evidoval na účte odporkyne cenné papiere. V čase zriadenia účtu majiteľa cenných papierov sa podľa platnej legislatívy nevyžadovala písomná forma uzavretia zmluvy a navrhovateľ má za to, že zmluvný vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom vznikol priamo zo zákona na základe evidencie zaknihovaných cenných papierov. V roku 2004 došlo k zmene, kedy CDCP nadviazal na činnosť predošlého SCP v zmysle ZoCP. K uvedenej zmene došlo na základe rozhodnutia Ministerstva financií SR, ktorým sa schválila zmena obchodného mena spoločnosti Stredisko cenných papierov SR, a.s. na Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s. a zmena predmetu činnosti SCP v súlade s Rozhodnutím Úradu pre finančný trh č. GRUFT-001/2003/CD zo dňa 28.8.2003 o udelení povolenia na vznik a činnosť centrálného depozitára. Túto skutočnosť potvrdzuje aj uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 7.1.2004, na základe ktorého sa vykonali uvedené zmeny v Obchodnom registri Slovenskej republiky. V predmetných rokoch viedol navrhovateľ odporkyne účet č. ú. XXXXXXXXXXXX.

Nesúlady medzi pôvodným stavom, kedy na meno odporkyne bol vedený účet č. ú. XXXXXXXXXXXXX so súčasným stavom, teda číselným označením účtu, vznikol v dôsledku splnenia povinnosti navrhovateľa na základe novely ZoCP zákona č. 209/2007 Z. z. ust. § 173g ZoCP. Uvedené ustanovenie uložilo navrhovateľovi povinnosť upraviť spôsob vedenia účtov, teda zvoliť si medzi dvoma spôsobmi, ktoré alternatívne umožňuje ZoCP a upraviť tak evidenciu. Navrhovateľ sa rozhodol, že bude postupovať podľa ust. § 164a ods. 4: „Centrálny depozitár je oprávnený, z dôvodu potreby vykonania úprav v systéme pre technické spracovanie údajov centrálného depozitára, zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov účet majiteľa podľa § 105 a presunúť cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov na účet majiteľa podľa § 105 aj bez žiadosti, pričom je povinný vykonať túto činnosť bezodplatne. Túto činnosť je centrálny depozitár oprávnený vykonať, len ak je spôsob a postup tejto činnosti upravený v prevádzkovom poriadku.“ Z daného dôvodu navrhovateľ vypracoval zmenu v Prevádzkovom poriadku zo dňa 30.10.2007. Uvedená zmena bola schválená rozhodnutím Národnej banky Slovenska číslo: OPK-3137/2007-PLP zo dňa 18.12.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 18.12.2007. Prevádzkový poriadok je prístupný k nahliadnutiu v sídle navrhovateľa a zverejnený na jeho webovej stránke. Navrhovateľ bol oprávnený aj bez žiadosti zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa zák. 600/1992 Zb. účet majiteľa podľa § 105 ZoCP a presunúť cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov (zák. č. 600/1992 Zb.) na účet majiteľa zriadeného podľa § 105 ZoCP. Uvedený presun cenných papierov z pôvodného účtu na novozriadený účet vykonal navrhovateľ bezodplatne. V nadväznosti na uvedenú právnu úpravu, bol navrhovateľ oprávnený podľa ust. § 164a ods. 6 zmeniť číselné označenie účtu zriadeného podľa zák. č. 600/1992 Zb., pričom spôsob prečíslovania bol povinný zverejniť v dennej tlači s celoštátnou pôsobnosťou uverejňujúcou burzové správy. Navrhovateľ evidoval na účte odporkyne v predmetných rokoch cenné papiere v zmysle priloženého spätného výpisu.

K obchodnoprávnej povahe právneho vzťahu uviedol, že právny vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom sa spravuje ust. ZoCP a v neupravených otázkach ust. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, a teda že v tomto prípade ide o obchodnoprávny vzťah. Podľa § 105 ZoCP sa vzťah medzi členom a majiteľom účtu výslovne spravuje ZoCP a Obchodným zákonníkom. Uvedené ustanovenie rovnako určuje Obchodný zákonník ako rozhodný predpis pre úpravu vzťahov medzi CDCP a členmi. Napriek absencii výslovného zákonného určenia rozhodného predpisu, ktorým sa spravujú vzťahy súvisiace s vedením účtu majiteľa medzi CDCP a klientmi, ak tento klient nie je členom, navrhovateľ má za to, že tieto právne vzťahy sa spravujú ZoCP a v neupravených otázkach Obchodným zákonníkom. V oboch prípadoch, kedy je účet vedený či už v CDCP alebo u člena, ide o vedenie účtu v súlade s § 105 ZoCP. Je teda zrejmé, že v oboch prípadoch ide o rovnaký právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia toho istého zákona, a teda ZoCP a Obchodného zákonníka. Ust. § 104 ods. 1 ZoCP vymedzuje, kto môže byť členom centrálného depozitára. Medzi tieto subjekty patrí aj iný centrálny depozitár. Okrem iného podľa ust. § 104 ods. 3 ZoCP: „Člen vykonáva činnosti podľa odseku 2 v rámci systému pre technické spracovanie údajov centrálného depozitára za podmienok ustanovených týmto zákonom a v súlade s prevádzkovým poriadkom.“, a teda eviduje údaje o zaknihovaných cenných papieroch a majiteľoch cenných papierov v rámci systému CDCP. Evidenciu takýchto údajov či už v CDCP alebo u člena v rámci toho istého systému, podľa rovnakého ustanovenia § 99 ZoCP a v prípade účastníkov právneho vzťahu s rovnakým právnym postavením je potrebné posudzovať podľa rovnakého právneho predpisu, a teda podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V zmysle článku 6 časti I. Prevádzkového poriadku CDCP „sa vzťahy medzi CDCP a oprávnenými osobami, ktorý CDCP poskytuje svoje služby, sa riadia prevádzkovým poriadkom a ustanoveniami zákona, ustanoveniami Obchodného zákonníka a ustanoveniami iných všeobecne záväzných predpisov“. Z uvedeného je zrejmé, že vzťahy medzi CDCP a majiteľmi účtu sa spravujú predovšetkým podľa ZoCP a Obchodným zákonníkom. Uvedené ustanovenia sú v zmysle zákona záväzné. Rovnako podľa ust. § 261 ods. 6 písm. c) Obchodného zákonníka má navrhovateľ za to, že právny vzťah v súvislosti s vedením účtu majiteľa cenných papierov medzi CDCP a klientmi, ktorým vedie účty spravuje ZoCP a v otázkach neupravených ZoCP Obchodným zákonníkom, nakoľko ide o odplatný záväzkový právny vzťah týkajúci sa cenných papierov, pričom právo na odplatu je stanovené priamo ZoCP. Okresné sudy v skutkovo a právne obdobných veciach rovnako zastávajú názor, že právny vzťah v súvislosti s vedením účtu má povahu obchodnoprávnu. Napr. Okresný súd Partizánske v rozsudku zo dňa 7.1.2014, č.k. 3C/117/2013. Súd v uvedenom rozsudku uvádza: „...právny vzťah medzi účastníkmi je právnym vzťahom obchodnoprávnym. Vyplýva to nie z postavenia účastníkov konania, ale priamo zo zákona“ ako ďalší príklad navrhovateľ uvádza rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.1.2014, č. k. 9C/301/2013, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.3.2014, č.

k. 17C/22/2013, rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30.10.2014 č. k. 11C/198/20, rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08.04.2015 č. k. 23Cb/205/2014. Pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu je potrebné vychádzať aj zo samotnej povahy cenných papierov, kedy neexistuje iné ako obchodnoprávne využitie cenných papierov. Cenné papiere disponujú dvomi základnými funkciami, a to ekonomickou a právnou. Z ekonomického hľadiska je najvýznamnejšou funkciou cenných papierov funkcia akumulácie kapitálu a tvorby zdrojov financovania potrieb podnikateľskej sféry, verejného sektora a štátu. Druhou zásadnou funkciou cenných papierov je funkcia právna, ktorej súčasťou tvorí prevodová funkcia. Prostredníctvom prevodovej funkcie cenné papiere podstatne uľahčujú obeh práva a obchod s nimi. Je zrejmé, že odporca ako každý majiteľ cenných papierov týmito disponoval za účelom dosiahnutia zisku, a teda zvyšovania svojho majetku. Citujúc § 2 ods. 1 Zákona o CP a § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v rozhodnom období uvádza, že odporkyňa nenapĺňa legálnu definíciu spotrebiteľa, nakoľko nenakupovala výrobky ani nepoužívala služby pre priamu osobnú spotrebu seba alebo členov svojej domácnosti. Navrhovateľ trvá na tom, že odporkyňa v danom právnom vzťahu nie je spotrebiteľom. Odporkyňa v danom prípade nenadobudla veci bežnej spotreby, ale rozhodla sa zhodnocovať svoje finančné prostriedky investíciou na kapitálovom trhu nadobudnutím cenných papierov. Takéto investície dávajú nadobúdateľovi možnosť spolupôsobiť na správe a riadení spoločnosti, resp. inej zákonom určenej osobe v zmysle osobitných predpisov, uvedená skutočnosť sama o sebe vylučuje postavenie odporcu v danom právnom vzťahu ako spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené má navrhovateľ za to, že si uplatnil svoj nárok na súde pred uplynutím 4-ročnej premlčacej lehoty.

K poplatku za vedenie účtu navrhovateľ uviedol, že činnosti CDCP uvedené v povolení na vznik a činnosť centrálného depozitára vykonáva centrálny depozitár za odplatu (§ 99 ods. 8 ZoCP). Činnosti CDCP sú definované v ust. § 99 ods. 3 a 4 ZoCP. Jednou z platených činností je vedenie účtu majiteľa (§ 99 ods. 4 písm. h) ZoCP). Prevádzkový poriadok CDCP v zmysle vyššie cit. právnych noriem upravuje postup a spôsob pri vykonávaní činností CDCP, medzi ktoré patrí aj vedenie účtu majiteľov. Odplatu za vykonávanie činností centrálnym depozitárom je preto tento oprávnený stanoviť prevádzkovým poriadkom, resp. na základe tam uvedeného splnomocňovacieho ustanovenia v osobitnom dokumente. Podľa čl. 16 Prevádzkového poriadku CDCP poskytuje svoje služby za cenu stanovenú Cenníkom služieb centrálného depozitára, ktorý schvaľuje dozorná rada CDCP a je zverejnený na web stránke CDCP. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, navrhovateľ v predmetnom roku naďalej viedol odporkyňu účet, na ktorom evidoval cenné papiere. Navrhovateľ z toho dôvodu fakturoval odporkyňu poplatky za vedenie účtu majiteľa cenných papierov. Cena služby CD-55 bola vypočítaná v zmysle platného a riadne schváleného Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR v znení neskorších dodatkov (ďalej len „cenník“) v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi za príslušný rok. Cenník je schvaľovaný Dozornou radou navrhovateľa v zmysle Prevádzkového poriadku, ktorý je podľa ust. § 103 ZoCP schvaľovaný Národnou bankou Slovenska. Je jednoznačné, že ZoCP v predmetnom období upravoval a naďalej upravuje tvorbu cenníka za poskytovanie služieb CDCP, a to najmä konštituovaním spôsobu tvorby Prevádzkového poriadku. Podľa ust. § 103 ods. 6 ZoCP: „Prevádzkový poriadok je záväzný pre centrálného depozitára, ... právnické osoby a fyzické osoby, ktorým centrálny depozitár zriadil účty majiteľov podľa § 105 a 164, ...“. Výška poplatku bola stanovená v závislosti od objemu cenných papierov (súčet súčinov menovitá hodnota x počet kusov cenných papierov pre každú emisiu) evidovaných na účte majiteľa v rozhodnom období. Pri stanovení výšky objemu cenných papierov CDCP vychádza z menovitej hodnoty cenných papierov a počtu cenných papierov. Ide o objektívne kritéria, ktoré sú CDCP známe, nakoľko tieto údaje sú evidované v evidencii CDCP. Cenník je prístupný k nahliadnutiu v sídle navrhovateľa a je zverejnený na jeho webovej stránke www.cdcp.sk. Nie je sporné, že cenník, na základe ktorého CDCP určuje výšku poplatkov za služby, vzniká podľa postupu schváleného v súlade s ustanovením § 103 ods. 3 ZoCP Národnou bankou Slovenska. Cenník teda CDCP môže vyhotoviť výlučne v prípade, pokiaľ postupuje podľa poriadku schváleného Národnou bankou Slovenska právoplatným rozhodnutím, pretože výlučne NBS je v súlade so ZoCP orgánom dohľadu nad činnosťou CDCP. CDCP pri stanovení výšky poplatkov postupoval v súlade § 103 ZoCP a pod dohľadom Národnej banky Slovenska. Predmetný postup vyhotovenia cenníka, ktorý je súčasťou prevádzkového poriadku je CDCP navyše v súlade s ustanovením § 103 ods. 5 Zákona o CP z dôvodu transparentnosti povinný sprístupniť verejnosti. Postup vyhotovenia cenníka je teda permanentne dostupný na webovej stránke CDCP a v sídle CDCP. Odporkyňa tento postup vyhotovenia cenníka nikdy nenamietala, hoci o ňom mala, resp. pri zachovaní primeranej bdelosti, mala mať vedomosť. Odporkyňa bola o nedoplatkoch informovaná prostredníctvom informatívnej rekapitulácie stavu poplatkov od roku 2008, ktorá spravidla tvorí prílohu faktúry vystavenej za vedenie účtu majiteľa (odporkyňa mala aj v

nasledujúcich rokoch vedený účet majiteľa) a na základe výzvy zo dňa 6.2.2013 na úhradu nedoplatku za rok 2008. K bezodplatnému prevodu cenných papierov na Fond národného majetku navrhovateľ uviedol, že odporkyňa v roku 2009 bezodplatne previedla cenné papiere B. V. v počte 15 ks, (ďalej len „FNM“). V roku 2008 CDCP evidoval na účte odporkyne nasledovné cenné papiere: B. V. v počte 15 ks. (R. V. F. - R.E. V. F., K.E.E.) a B. E. v počte 1 ks. (G. W. E. A., K.E.E.). Ustanovenie § 29 ods. 11 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov umožňuje fyzickým osobám bezodplatne previesť zaknihované cenné papiere na FNM. V zmysle uvedeného ustanovenia v prípade uskutočneného prevodu cenných papierov FNM preberá alebo pristupuje k záväzku prevodcu zaplatiť poplatky spojené s evidenciou cenných papierov podľa ZoCP za kalendárny rok, v ktorom došlo k prevodu cenných papierov, a za dva kalendárne roky predchádzajúce tomuto roku a s registráciou prevodu v tejto evidencii. CDCP eviduje dňa 22.12.2009 bezodplatný prevod časti cenných papierov evidovaných na účte odporcu na Fond národného majetku SR (ďalej len „FNM SR“) v súlade so zákonom č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, a to konkrétne V. v počte 15 ks. Právna úprava zákona č. 91/1992 Zb. v ust. § 29 ods. 12 rieši otázku prevodu časti cenných papierov vedených na účte majiteľa, a teda prípad, kedy sú na účte majiteľa evidované aj iné cenné papiere, ktorých prevod nie je predmetom zmluvy. V zmysle uvedeného ustanovenia FNM SR môže zaplatiť alebo nahradiť iba pomernú časť poplatkov za poskytnutú službu CD-55 zodpovedajúcu cenným papierom, ktoré sú predmetom bezodplatného prevodu, a to za rok, kedy došlo k prevodu a dva predchádzajúce roky. V súlade s vyššie uvedeným FNM SR uhradil pomernú časť poplatku za rok 2008 vo výške 4,91 € za bezodplatne prevedené cenné papiere. Vymáhaná pohľadávka predstavuje sumu fakturovanú za rok 2008 za poskytnutú službu vedenie účtu majiteľa po odrátaní sumy vo výške 4,91 € (pomernej časť poplatku uhradená FNM SR). Vzhľadom na vyššie uvedené vyjadrenie navrhovateľ v roku 2008 viedol odporkyni účet majiteľa cenných papierov v zmysle ust. § 105 ZoCP a na základe evidencie zaknihovaných cenných papierov podľa § 99 ZoCP. Navrhovateľ si plnil svoju zákonnú povinnosť, keď v uvedených rokoch viedol odporkyni účet majiteľa cenných papierov. Na základe uvedených tvrdení má navrhovateľ za to, že preukazuje vznik uplatneného právneho nároku, z ktorého odporkyni vyplýva poplatková povinnosť podľa ZoCP. Pre doplnenie poukazuje taktiež na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.3.2015, č.k. 41Cob/436/2014, kedy krajský súd v konaní, v ktorom si CDCP uplatnil nárok na úhradu nedoplatkov za vedenie účtu majiteľa (teda v skutkovo a právne obdobnej veci), potvrdil rozsudok okresného súdu. Okresný súd Lučenec v danej veci uznal nárok navrhovateľa, pričom, tak ako je uvedené aj v odôvodnení rozsudku krajského súdu, okresný súd posudzoval aj námietku premlčania a vyhodnotil ju ako nedôvodnú vzhľadom na plynutie 4-ročnej premlčacej doby. Odporkyňa písomným podaním zo dňa 16.10.2015 doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.10.2015 (opiš 68 - 71) uviedla, že navrhovateľ je podnikateľom, odporkyňa nevyužíva služby poskytované navrhovateľom na podnikanie a v tomto vzťahu s navrhovateľom vystupuje ako spotrebiteľ, pričom vzťah medzi navrhovateľom a odporkynou je spotrebiteľským vzťahom. K spotrebiteľskému vzťahu účastníkov v konaní uvádza, že vzťah medzi navrhovateľom a odporkynou vznikol zo zákona, keď odporkyňa nadobudla cenné papiere ku ktorým navrhovateľ poskytoval odporkyni služby za vedenie účtu majiteľa v rámci kupónovej privatizácie. Navrhovateľ poskytoval služby odporkyni ako nástupca po Stredisku cenných papierov. K tejto zmene došlo zo zákona. Odporkyňa preto vznik a zmenu vzájomného vzťahu nemohla ovplyvniť. Zákon o cenných papieroch neupravuje aplikáciu Obchodného zákonníka na predmetný vzťah navrhovateľa a odporkyne. Ak by sa aj aplikovali na predmetný vzťah ustanovenia Obchodného zákonníka, išlo by i napriek tomu o spotrebiteľský vzťah. V tomto smere sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. 4. 2015 číslo konania 3 MCdo/14/2014. V tomto rozhodnutí uviedol, že keď ide o vzťah absolútneho obchodu podľa Obchodného zákonníka, majú sa použiť ustanovenia o spotrebiteľských vzťahoch, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V tomto konkrétnom prípade prerokovanom v rozsudku Najvyššieho súdu v išlo o zmluvu o úvere, uzatvorenú podľa § 497 a nasledovne Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písmena d) Obchodného zákonníka absolútny obchodný vzťah. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola však i v tomto prípade aplikovaná trojročná premlčacia doba, keďže jednou zo zmluvných strán bol spotrebiteľ a správne sa aplikovali ustanovenia o spotrebiteľských vzťahoch. Absolútnym obchodom je vzťah z odplatných zmlúv týkajúcich sa cenných papierov v zmysle § 261 ods. 6 písmena c) Obchodného zákonníka. Na tento vzťah by sa teda mala rovnako aplikovať trojročná premlčacia doba, keďže ide o spotrebiteľský vzťah. Keď námietke premlčania odporkyňa uviedla, že vzťah medzi navrhovateľom a odporkynou je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takýmto ustanovením je ustanovenie o premlčaní podľa § 101 občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je trojročná. Faktúra, ktorej nezaplatená suma je predmetom tohto konania, bola splatná dňa 28. 2. 2009. Prvý deň omeškania, t. j. 1. deň kedy si navrhovateľ mohol uplatniť svoje

právo na súde, bolo 1. 3. 2009. Posledným dňom trojročnej lehoty je potom 28. 2. 2012. Návrh vo veci samej bol podaný na Okresný súd Bratislava 2 až dňa 25. 2. 2013, teda po uplynutí trojročnej premĺčacej doby. Analógiám legis je možné uplatniť aj postup Krajského súdu v Žiline, v rozsudku zo dňa 13. 11. 2014, v konaní pod spisovou značkou 9 Co 474/2014 ako aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. 2. 2015, v konaní pod spisovou značkou 14 Co 80/2014. V týchto konaniach, rovnako proti Centrálnemu depozitáru cenných papierov SR, a.s., kedy navrhovateľ tiež podal návrh po uplynutí 3-ročnej premĺčacej doby, odvolacie súdy rozhodli, že sa má na daný vzťah, respektíve aj na nezaplatené faktúry, aplikovať trojročná premĺčacia doba. Dokonca Krajský súd v Prešove v uvedenom konaní prerokoval neuhradenú sumu za rovnaké obdobie a s rovnakým dátumom splatnosti, ako je predmet tohto konania.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 30.10.2015 doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.11.2015 uviedol, že podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v rozhodnom období (ďalej len „Zákon o OS“): „Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.“ Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka: „Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“ Občiansky zákonník predstavuje súkromnoprávny kódex, ktorý všeobecne upravuje základné súkromnoprávne inštitúty. Naproti tomu zákon o OS je špeciálnym právnym predpisom, ktorého zmyslom a účelom je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi vo vzťahu k dodávateľom výrobkov a služieb. Z uvedeného je celkom zrejmé, že pri posudzovaní právnych otázok týkajúcich sa spotrebiteľa, je zákon o OS vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, teda právny predpis, ktorý je potrebné primárne aplikovať. Právna úprava Občianskeho zákonníka sa použije pri posudzovaní právnych otázok týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa len subsidiárne, pokiaľ konkrétna právna otázka nie je dostatočne upravená zákonom o OS. V prípade ak existuje nekonzistentná právna úprava vo všeobecne záväzných predpisoch s rovnakou právnou silou, je potrebné aplikovať interpretačné pravidlo lex specialis derogat legi generali, teda uprednostniť aplikáciu špeciálnej právnej úpravy, ktorej účelom je upraviť konkrétne právne vzťahy, pred všeobecnou právnou úpravou. Aplikujúc vyššie uvedené interpretačné pravidlo je potom nevyhnutné na právne vzťahy týkajúce sa vedenia účtu majiteľa cenných papierov aplikovať primárne ZoCP a Obchodný zákonník a iba v otázkach neupravených týmito právnymi predpismi je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Je potrebné zaoberať sa legálnou definíciou spotrebiteľa podľa zákona o OS, v zmysle ktorej by odporkyňa mohla byť spotrebiteľom len v prípade, pokiaľ by nakupovala výrobky alebo požívala služby pre priamu osobnú potrebu seba alebo členov svojej domácnosti. Odporkyňa ako majiteľ cenných papierov nespĺňa podmienky konštituované v zákone o ochrane spotrebiteľa a z dôvodu charakteru práv, ktorými disponuje v dôsledku vlastníctva cenných papierov, z objektívnych príčin ani spĺňať nemôže. Odporkyňa teda v danom právnom vzťahu nie je spotrebiteľom. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Zákona o CP: „Cenný papier je peniazmi oceneľný zápis v zákonom ustanovenej podobe a forme, s ktorým sú spojené práva podľa tohto zákona a práva podľa osobitných zákonov, najmä oprávnenie požadovať určité majetkové plnenie alebo vykonávať určité práva voči zákonom určeným osobám.“ Odporkyňa v danom prípade nenadobudla veci bežnej spotreby, ale rozhodla zhodnocovať svoje finančné prostriedky investíciou na kapitálovom trhu nadobudnutím cenných papierov. Takéto investície dávajú nadobúdateľovi možnosť spolupôsobiť na správe spoločnosti, resp. inej zákonom určenej osobe v zmysle osobitných predpisov. V danom prípade odporkyňa nadobudla akcie obchodnej spoločnosti. Podľa § 155 Obchodného zákonníka: „Akcia predstavuje práva akcionára ako spoločníka podieľať sa podľa zákona a stanov spoločnosti na jej riadení, zisku a na likvidačnom zostatku po zrušení spoločnosti s likvidáciou, ktoré sú spojené s akciou ako s cenným papierom, ak zákon neustanovuje inak.“ Akcionár má taktiež okrem iného v zmysle Obchodného zákonníka právo zúčastňovať sa na valnom zhromaždení spoločnosti, ako najvyššieho orgánu spoločnosti, a teda rozhodovať a zákonom stanovených otázkach týkajúcich sa spoločnosti. Ako vyplýva z vyššie uvedenej definície cenného papiera, s cennými papiermi sú spojené práva pričom takýmito právami sú aj práva akcionára ako spoločníka podieľať sa podľa zákona a stanov spoločnosti na jej riadení, zisku a na likvidačnom zostatku v zmysle ust. § 155 až 159 Obchodného zákonníka, pričom úprava obchodných spoločností a družstiev pripúšťa, aby zakladateľom, spoločníkom alebo členom týchto subjektov okrem podnikateľov boli aj iné subjekty (teda nie podnikatelia), v dôsledku čoho sa aj na tieto subjekty vzťahuje režim Obchodného zákonníka, pričom nepripadá do úvahy, aby mal akcionár ako spoločník postavenie spotrebiteľa, keďže svojimi právami vyplývajúcimi z cenných papierov sa podieľa na podnikaní spoločnosti, čo samo o sebe vylučuje postavenie spotrebiteľa. Odporkyňa - akcionár má v danom prípade postavenie spoločníka obchodnej

spoločnosti a svojimi právami vyplývajúcimi z cenných papierov sa podieľa na podnikaní spoločnosti. Z uvedeného vyplýva, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, nakoľko aj samotný výkon práv a povinností súvisiaci s predmetnými cennými papiermi sa riadi Obchodným zákonníkom. Rovnako vzťah odporkyne ako spoločníka a obchodnou spoločnosťou, pokiaľ ide o vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti sa výslovne v zmysle ust. § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka spravuje týmto zákonom. Záväzkom, ktorý je predmetom tohto sporu, je povinnosť odporcu ako majiteľa cenných papierov uhrádzať CDCP poplatky za poskytnutú službu vedenie účtu majiteľa. Vlastníkom samotnej evidencie zaknihovaných cenných papierov, t.j. príslušného softvéru, je CDCP, ale zápisy v tejto evidencii, ktoré sú hmotným substrátom zaknihovaných cenných papierov sú vo vlastníctve majiteľov cenných papierov. CDCP nedrží tieto zápisy pre seba, ale pre majiteľov cenných papierov. Cenné papiere disponujú dvomi základnými funkciami, a to ekonomickou a právnou. Z ekonomického hľadiska je najvýznamnejšou funkciou cenných papierov funkcia akumulácie kapitálu a tvorby zdrojov financovania potrieb podnikateľskej sféry, verejného sektora a štátu. Druhou zásadnou funkciou cenných papierov je funkcia práva, ktorej súčasťou tvorí prevodová funkcia. Prostredníctvom prevodovej funkcie cenné papiere podstatne uľahčujú obeh práva a obchod s nimi. Je zrejmé, že odporkyňa ako každý majiteľ cenných papierov týmito disponovala za účelom dosiahnutia zisku, a teda zvyšovania svojho majetku. Cenné papiere predstavujú majetkové právo ich majiteľa, ktorý s nimi môže na základe vlastného rozhodnutia vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť nakladať, previesť ich, či iným spôsobom s nimi disponovať. Odporkyňa ako majiteľ cenných papierov je povinná, rovnako ako každý iný subjekt práva, znášať príslušné náklady, ktorými sú predovšetkým poplatky za vedenie účtu majiteľa. Ako už navrhovateľ uviedol, neexistuje iné ako obchodnoprávne využitie cenných papierov, a teda odporkyni nemožno priznať status spotrebiteľa. Je nevyhnutné v danom prípade prihliadať na povahu cenných papierov a práva s nimi spojené. Odporca nenapĺňa legálnu definíciu spotrebiteľa, nakoľko nenakupovala výrobky ani nepoužívala služby pre priamu osobnú spotrebu seba alebo členov svojej domácnosti. Navrhovateľ trvá na tom, že odporkyňa v danom právnom vzťahu nie je spotrebiteľom. Predmetný právny vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom rovnako nepredstavuje spotrebiteľskú zmluvu, keďže medzi navrhovateľom a odporkyňou nedošlo k uzavretiu zmluvy v zmysle ust. § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka a tento právny vzťah vznikol priamo zo zákona. Navrhovateľovi vznikla zo zákona povinnosť zriadiť odporkyni ako majiteľovi cenných papierov účet na základe privatizácie a následne v dôsledku legislatívnych zmien a zákonnej povinnosti upraviť evidenciu, pričom zo zákona vyplýva, že vedenie takéhoto účtu majiteľa je odplatné, a teda odporcovi vznikla zo zákona povinnosť platiť za vedenie účtu majiteľa odplatu. Právnym dôvodom vzniku predmetného právneho vzťahu medzi odporkyňou a navrhovateľom bol samotný zákon (zákon č. 600/1992 Zb. a neskôr zákon č. 566/2001 Z.z.) a nie zmluvy v zmysle § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka, ako predpokladá § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy, pričom samotný zákon, ktorý bol dôvodom vzniku daného právneho vzťahu ustanovoval použitie Obchodného zákonníka na všetky otázky, ktoré tento zákon neupravuje, čo je v tomto prípade aj premlčanie nároku navrhovateľa. Zákomom č. 102/2014 Z. z. bol Občiansky zákonník o. i. novelizovaný tak, že v § 52 ods. 2 sa na konci pripojila veta, ktorá znie: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Navrhovateľ je toho názoru, že na prednostné použitie tohto ustanovenia je potrebné splnenie dvoch kumulatívnych podmienok, ktoré podľa nášho názoru neboli naplnené: 1/ Účastníkom takéhoto vzťahu je spotrebiteľ, 2/ Právny vzťah možno posudzovať podľa obchodného alebo občianskeho zákonníka. Zákon o ochrane spotrebiteľa v čase vzniku a trvania právneho vzťahu účastníkov konania aj v čase podania návrhu na začatie konania definoval spotrebiteľa ako fyzickú osobu, alebo právnickú osobu, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú spotrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Navrhovateľ má za to, že v nadväznosti na vyššie uvedené je nevyhnutné posudzovať pojmové znaky spotrebiteľa v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis. Na základe uvedeného potom možno konštatovať, že žiadny subjekt nemá zriadený účet majiteľa cenných papierov za účelom priamej osobnej spotreby pre seba či príslušníkov svojej domácnosti a teda nemôže napĺňať pojmové znaky spotrebiteľa. V žiadnom ustanovení Občianskeho zákonníka nie je osobitne riešený špeciálny právny vzťah týkajúci sa vedenia účtu majiteľa cenných papierov. Naproti tomu, tento právny vzťah je osobitne právne upravený v Zákone o CP a Obchodnom zákonníku, a to v ustanoveniach § 105 Zákona o CP a § 261 ods. 6 písm. c) Obchodného zákonníka. Zároveň navrhovateľ nesúhlasí s tvrdeniami odporkyne, ktorá tvrdí, že nakoľko nie je podnikateľom a v predmetnom vzťahu nekoná v rámci obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, použitie Obchodného zákonníka je vylúčené. Úprava obchodnoprávných vzťahov podľa § 261 Obchodného zákonníka totiž umožňuje, aby za určitých okolností boli účastníkmi obchodnoprávných vzťahov aj subjekty, ktoré nie sú podnikateľmi.

K časovej pôsobnosti uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo novelizované zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri zmluvách uzatvorených na diaľku, konkrétne čl. II bodom 1. Ustanovenie čl. II bodu 7 vkladá do Občianskeho zákonníka novú devätnástu hlavu, označenú Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 13. júna 2014. Nový paragraf 879p znie: „Ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s) a t), § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú právne vzťahy vzniknuté pred 13. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13. júnom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12. júna 2014, ak nie je uvedené inak.“ V devätnástej hlave tak nie je upravená temporalita ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že prechodné ustanovenia Občianskeho zákonníka neriešia otázku, akým spôsobom je potrebné aplikovať právnu úpravu § 52 ods. 2 na právne vzťahy a právne nároky vzniknuté pred účinnosťou novej právnej úpravy. Článok XIV zákona č. 102/2014 Z. z. upravuje jeho účinnosť nasledovne: „Tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014 okrem čl. I, čl. II bodov 2 až 8, čl. III, čl. V bod 2, čl. VI, čl. VIII bodov 2,4 až 6, 8 až 10, 19 až 24, 28, 31 a 36, čl. XII bodov 1 až 5, 12, 15 a 16, ktoré nadobúdajú účinnosť 13. júna 2014 a čl. II bodu 1, ktorý nadobúda účinnosť 1. apríla 2015.“ Ústavne konformná interpretácia (zásada zákazu retroaktivity) z každej normy robí normu pôsobiacu iba do budúcnosti. Pokiaľ zákonodarca chce, aby norma pôsobila aj na vzťahy, ktoré vznikli v minulosti, musí tak urobiť dostatočne jasným spôsobom, ideálne zavedením nového režimu a mechanizmu uplatnenia týchto práv. Toto upresňuje čl. 9 ods. 4 Legislatívnych pravidiel vlády, podľa ktorého „Vplyv navrhovaného zákona na právne vzťahy upravené doterajším zákonom treba do návrhu zákona zaradiť do časti označenej nadpisom „Prechodné ustanovenia“. To isté platí, ak časť ustanovení má časovo obmedzenú platnosť.“ Preto pokiaľ pre dotknuté ustanovenie chýba takáto úprava časovej pôsobnosti, máme za to, že uvedené ustanovenie sa použije na vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1. apríla 2015. Právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa budú naďalej posudzovať podľa dovtedy platných predpisov. K rozsudkom preloženým na pojednávaní uvádza, že odporca predložil rozsudok Krajského súdu Prešov z 26. februára 2015 sp. zn. 14 Co 80/2014, ktorý bol na základe dovolania navrhovateľa zrušený dňa 19.8.2015 uznesením 8 Cdo 447/2015. Pre doplnenie poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.3.2015, č.k. 41Cob/436/2014, kedy krajský súd v konaní, v ktorom si CDCP uplatnil nárok na úhradu nedoplatkov za vedenie účtu majiteľa (teda v skutkovo a právne obdobnej veci), potvrdil rozsudok okresného súdu. Okresný súd Lučenec v danej veci uznal nárok navrhovateľa, pričom, tak ako je uvedené aj v odôvodnení rozsudku krajského súdu, okresný súd posudzoval aj námietku premičania a vyhodnotil ku ako nedôvodnú vzhľadom na plynutie 4-ročnej premičacej doby. Vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol zo zákona. Zákon upravujúci tento vzťah je výhradne a výlučne ZoCP, ktorý tento vzťah upravuje v § 105 ZoCP. Nakoľko § 104 vymedzuje kto môže byť členom a medzi tieto subjekty patrí aj centrálny depozitár je navrhovateľ toho názoru, že je jednoznačne preukázané, že vzťah medzi odporkyňou a navrhovateľom sa musí posudzovať výhradne podľa tohto ustanovenia. Nie je možné posudzovať ten istý vzťah, rovnaký po obsahovej stránke, rovnaký čo sa týka druhu subjektov, raz podľa ustanovení Obchodného inokedy podľa Občianskeho zákonníka. Navyše ak to isté ustanovenie, čiže § 105 zároveň určuje, že v neupravených otázkach (napr. premičanie) sa má postupovať podľa Obchodného zákonníka. Snahu odporkyne definovať tento vzťah ako spotrebiteľský považuje navrhovateľ za účelovú, s cieľom vyhnúť sa zaplateniu poplatku za službu, ktorú jej navrhovateľ poskytol. Odporkyňa už od začiatku nemala záujem zaplatiť predmetný poplatok, ktorý demonštrovala vrátenou faktúrou navrhovateľovi. Obsahom vlastníctva sú práva a povinnosti. Jedná z povinností vyplývajúca z vlastníctva cenných papierov je zákonná povinnosť registrácie týchto cenných papierov na účte majiteľa cenných papierov. Povinnosťou navrhovateľa, ktorá mu vyplýva zo zákona je poskytovať službu registrácie cenných papierov na účtoch majiteľov. Za túto službu si v zmysle zákona môže účtovať poplatok. Navrhovateľ si svoju zákonnú povinnosť splnil a viedol v predmetnom období odporkyňu účet majiteľa cenných papierov. Odporkyňa si svoju poplatkovú povinnosť do dnešného dňa nesplnila napriek tomu, že si navrhovateľ v dobrej viere neúčtuje úroky z omeškania.

Odporkyňa písomným podaním zo dňa 21.12.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.12.2015 uviedla (č.l.95 - 100 spisu), že Európska únia vo všeobecnosti zastáva názor, že spotrebiteľom môže byť výlučne fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej obchodnej alebo profesnej činnosti. Súdny dvor Európskej únie tento výklad potvrdil v rozsudku C - 541/99 v spojení s na C - 542/99 Cape Snc v. Idealservice. Pri výklade sa zariadil Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako Smernica), ktorá spotrebiteľa definuje ako „akákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jej obchodu, podnikaniu alebo povolaniu“. Podľa názoru odporkyne ide o ustanovenia, ktoré majú

priamy účinok, nakoľko ide o presné a konkrétne definovanie spotrebiteľa a dodávateľa. Znamená to, že ustanovenia európskeho práva sa musia uplatniť priamo a bez možnosti modifikácie akýmkoľvek vnútroštátnym predpisom, respektíve v prípade že im vnútroštátny predpis odporuje, je nutné takýto vnútroštátny predpis ignorovať a aplikovať ustanovenia právneho predpisu Európskej únie. Priamy účinok je priznávaný najmä rozhodnutiam, ale v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie je možné priamy účinok v niektorých prípadoch priznať aj smerniciam. Došlo k harmonizácii s definíciami spotrebiteľa a dodávateľa v zmysle § 52 občianskeho zákonníka a zákonom číslo 102/2014 Z.z. a s účinnosťou od 1. 5. 2014 bol okrem iného novelizovaný aj zákon o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľa treba jednoznačne definovať ako fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. K zriadeniu a vedeniu svojho účtu u navrhovateľa odporkyňa uviedla, že navrhovateľ zriadil v zmysle § 164a ods. 4 zákona o cenných papieroch odporkyňa účet majiteľa podľa § 105 zákona o cenných papieroch, pričom doterajší účet majiteľa, zriadený podľa zákona číslo 600/1992 Zb., zo zákona zanikol. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol za účinnosti zákona o cenných papieroch, preto je rozhodujúci pre posúdenie charakteru zmluvy, vznik záväzkovo-právneho vzťahu, ktorý sa posudzuje podľa § 161 zákona o cenných papieroch a nie podľa predošlej právnej úpravy, zmysle ktorej sa vzťah medzi Strediskom cenných papierov a majiteľom účtu spravoval podľa obchodného zákonníka. Táto právna úprava bola zrušená a nebola prevzatá do zákona o cenných papieroch, pričom ust. § 105 ods. 5 zákona o cenných papieroch sa spravujú podľa zákona o cenných papieroch a Obchodného zákonníka iba medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený (čo odporkyňa podľa § 104 ods. 1 zákona o cenných papieroch nie je) a centrálnym depozitárom a medzi členom (čo centrálny depozitár v zmysle § 104 ods. 1 zákona o cenných papieroch nie je) a majiteľom účtu. Na uvedený vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia občianskeho zákonníka s ohľadom na povahu záväzku, ktorý nie je záväzkom súvisiaci s podnikateľskou činnosťou oboch účastníkov; ako aj s ohľadom na skutočnosť, že vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou nevznikol na základe zmluvy podľa ustanovenia § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ale zo zákona. Nález Ústavného súdu českej republiky zo dňa 15. 6. 2009, vydaný pod spisovou značkou I.US 342/2009, v zmysle ktorého je potrebné aplikovať režim spotrebiteľských zmlúv aj pred ich výslovnou úpravou v občianskom zákonníku. V priebehu roku 2004 došlo k transformácii vtedajšieho Strediska cenných papierov Slovenskej republiky na terajší Centrálny depozitár cenných papierov SR a od tej doby Centrálny depozitár cenných papierov SR neúčtoval odporkyňa žiadny poplatok za vedenie účtu. Od 19. 3. 2004 boli zrušené všetky kontaktné prevádzky pre poskytovanie on-line služieb pre fyzické osoby. Týmto bol obmedzený prístup fyzických osôb k službám, ktorý bol možný len formou písomného styku podaním žiadosti do podateľne navrhovateľa a späťne zaslaním odpovede poštou formou dobierky v lehote 15 až 30 dní. Toto formou boli poskytované služby často neaktuálne, právne nepoužiteľné, predražené o poštovné a balné. Zo strany navrhovateľa nebola žiadna komunikácia, neboli poskytnuté žiadnej informácie o činnosti, zmenách podmienok pri vedení účtu, zmenách cenníka, návrhy a možnosti riešenia. Nebolo možné pripisovať cenné papiere na účet majiteľa cenného papiera, z účtu bolo možné cenné papiere len odpisovať. Nebola poskytnutá informácia, ani možnosť na prípadne bezodplatný prevod cenných papierov na účet vedený u vybraného člena Centrálného depozitára cenných papierov SR. Nebola splnená žiadna informačná povinnosť navrhovateľa k majiteľom účtov cenných papierov. Navrhovateľ nezasielal vôbec výpisy z účtov. Urobil tak iba v prípade, ak boli odpísané cenné papiere z účtu majiteľa cenných papierov. Navrhovateľ teda poskytoval v súvislosti s vedením účtov, vzniknutých z kupónovej privatizácie, iba obmedzené služby. Až začiatkom roka 2009 prišla faktúra na úhradu poplatku za vedenie účtu. Navrhovateľ je právny nástupca Strediska cenných papierov Slovenskej republiky a prešli na neho základné práva a povinnosti. Odporkyňa neuzavrela žiadnu inú zmluvu s navrhovateľom ohľadne vedenia účtu, výšku poplatkov aj ich úhradu v rozsahu a akosti určilo predstavenstvo za vedenie účtu tak, ako to vyžaduje navrhovateľ. Poplatok za vedenie účtu je neprimeraný, 20-násobne vyšší ako pôvodne poplatok 500 Sk vzhľadom na poskytované služby. Postup navrhovateľa pri uplatnení poplatku za rok 2008, neprimerané zvýšenie poplatku a retroaktívne uplatnenie poplatku bolo predmetom opakovanej sťažnosti už v roku 2009 a výzvy na zjednanie nápravy, ktoré odporkyňa zasielala navrhovateľovi, pričom navrhla aj riešenie, že je ochotná zaplatiť poplatok za vedenie účtu za rok 2008 aj za rok 2009 vo výške 1000,- Sk , ktorý zodpovedal sadzobníku poplatkov navrhovateľa platným v roku 2007 pre účty majiteľov, ktorým navrhovateľ zasielal výpisy z účtov majiteľov cenných papierov a ktoré boli vedené za poplatok aj v roku 2007. Napriek uvedenému navrhovateľ v danej veci takmer štyri roky nekonal.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 08.02.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.02.2016 uviedol k poplatku za vedenie účtu, že činnosti CDCP uvedené v povolení na vznik a činnosť centrálného

depozitára vykonáva centrálny depozitár za odplatu (§ 99 ods. 8 ZoCP). Činnosti CDCP sú definované v ust. § 99 ods. 3 a 4 ZoCP. Jednou z platených činností je vedenie účtu majiteľa (§ 99 ods. 4 písm. h) ZoCP). Prevádzkový poriadok CDCP v zmysle vyššie cit. právnych noriem upravuje postup a spôsob pri vykonávaní činností CDCP, medzi ktoré patrí aj vedenie účtu majiteľov. Odplatu za vykonávanie činností centrálnym depozitárom je preto tento oprávnený stanoviť prevádzkovým poriadkom, resp. na základe tam uvedeného splnomocňovacieho ustanovenia v osobitnom dokumente. Podľa čl. 16 Prevádzkového poriadku CDCP poskytuje svoje služby za cenu stanovenú Cenníkom služieb centrálného depozitára, ktorý schvaľuje dozorná rada CDCP a je zverejnený na web stránke CDCP. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, navrhovateľ v predmetnom roku naďalej viedol odporcovi účet, na ktorom evidoval cenné papiere. Navrhovateľ z toho dôvodu fakturoval odporkyňi poplatky za vedenie účtu majiteľa cenných papierov. Cena služby CD-55 bola vypočítaná v zmysle platného a riadne schváleného Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR v znení neskorších dodatkov (ďalej len „cenník“) v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi za príslušný rok. Cenník je schvaľovaný Dozornou radou navrhovateľa v zmysle Prevádzkového poriadku, ktorý je podľa ust. § 103 ZoCP schvaľovaný Národnou bankou Slovenska. Je jednoznačné, že ZoCP v predmetnom období upravoval a naďalej upravuje tvorbu cenníka za poskytovanie služieb CDCP, a to najmä konštituovaním spôsobu tvorby Prevádzkového poriadku. Podľa ust. § 103 ods. 6 ZoCP: „Prevádzkový poriadok je záväzný pre centrálného depozitára, ... právnické osoby a fyzické osoby, ktorým centrálny depozitár zriadil účty majiteľov podľa § 105 a 164, ...“. Výška poplatku bola stanovená v závislosti od objemu cenných papierov (súčet súčinov menovitá hodnota x počet kusov cenných papierov pre každú emisiu) evidovaných na účte majiteľa v rozhodnom období. Pri stanovení výšky objemu cenných papierov CDCP vychádza z menovitej hodnoty cenných papierov a počtu cenných papierov. Ide o objektívne kritéria, ktoré sú CDCP známe, nakoľko tieto údaje sú evidované v evidencii CDCP. Cenník je prístupný k nahliadnutiu v sídle navrhovateľa a je zverejnený na jeho webovej stránke www.cdcp.sk. Nie je sporné, že cenník, na základe ktorého CDCP určuje výšku poplatkov za služby, vzniká podľa postupu schváleného v súlade s ustanovením § 103 ods. 3 ZoCP Národnou bankou Slovenska. Cenník teda CDCP môže vyhotoviť výlučne v prípade, pokiaľ postupuje podľa poriadku schváleného Národnou bankou Slovenska právoplatným rozhodnutím, pretože výlučne NBS je v súlade so ZoCP orgánom dohľadu nad činnosťou CDCP. CDCP pri stanovení výšky poplatkov postupoval v súlade § 103 ZoCP a pod dohľadom Národnej banky Slovenska. Predmetný postup vyhotovenia cenníka, ktorý je súčasťou prevádzkového poriadku je CDCP najviac v súlade s ustanovením § 103 ods. 5 Zákona o CP z dôvodu transparentnosti povinný sprístupniť verejnosti. Postup vyhotovenia cenníka je teda permanentne dostupný na webovej stránke CDCP a v sídle CDCP. Odporca tento postup vyhotovenia cenníka nikdy nenamietala, hoci o ňom mala, resp. pri zachovaní primeranej bdelosti, mal mať vedomosť. V prílohách navrhovateľ prikladá dôkazy o tom, že cena za predmetnú službu bola schválená na začiatku roku 2008 a zároveň, že cenník bol riadne schválený v zmysle právnych predpisov. Zároveň poukázal na skutočnosť, že cena služby nie je v rozpore s dobrými mravmi nakoľko odporkyňa vlastnila okrem iného bonitný cenný papier (štátny dlhopis E.), ktorého výnosy potvrdzuje priložený prehľad NBS.

Odporkyňa písomným podaním zo dňa 17.02.2016 uviedla, že navrhovateľ zriadil v zmysle § 164a ods. 4 ZoCP odporkyňi účet majiteľa podľa §105 ZoCP, pričom doterajší účet majiteľa, zriadený podľa zákona č. 600/1992 Zb., zo zákona zanikol. Táto právna úprava bola zrušená a nebola prevzatá do ZoCP, pričom ust. § 105 ods. 5 ZoCP sa spravujú podľa ZoCP a Obchodného zákonníka, iba medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený (čo odporkyňa v zmysle § 104 ods. 1 ZoCP nie je) a centrálnym depozitárom a medzi členom (čo centrálny depozitár v zmysle § 104 ods. 1 nie je) a majiteľom účtu. Odporkyňa sa nestotožňuje sa s tvrdením navrhovateľa, že právny vzťah medzi stranami sporu sa riadi Obchodným zákonníkom s poukazom na § 261, keďže v danom prípade nejde o tam upravené záväzkové vzťahy. ZoCP neustanovuje podporné použitie iného zákona na daný vzťah, preto je nutné s ohľadom na povahu záväzku, ktorý nie je záväzkom súvisiacim s podnikateľskou činnosťou oboch strán sporu, zohľadniac to, že tento vzťah nevznikol na základe zmluvy, ale zo zákona a charakter subjektu Odporkyne (fyzickej osoby - nepodnikateľa), ak súčasne ZoCP osobitne neupravuje otázku premlčania peňažných záväzkov vzniknutých na jeho podklade, ohľadne posudzovania tejto otázky použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka uvádza, že tak ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Je v rozpore s dobrými mravmi,

aby navrhovateľ požadoval 20-násobne vyšší poplatok vo výške 331,19 EUR oproti pôvodnému 500,- Sk, t.j. 16,60 EUR, keď rozsah poskytovaných služieb sa nijakým spôsobom nezmenil, predmetom vedenia boli tie isté účty s tými istými cennými papiermi, rozhodnutie o zvýšení poplatku bolo urobené bez vedomosti odporkyne a bez jej možnosti sa k uvedenému vyjadriť, resp. účet zrušiť a presunúť ho k lacnejšiemu poskytovateľovi podobných služieb, nakoľko malo retroaktívnu pôsobnosť. Vzhľadom na uvedené odporkyňa žiada, aby súd návrh zamietol v celom rozsahu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením s obsahom listinných dôkazov tvoriacimi obsah spisu, a to najmä faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, výstupom zo systému navrhovateľa, výpisom u účtu odporkyne, výpisom z obchodného registra spoločnosti navrhovateľa, Výstupom zo systému preukazujúci zriadenie účtu majiteľa, Spätným výpis z účtu k 1.1.2008, Dodatkom č.3 a 5 k Cenníku CDCP, Zápisnicou z Dozornej rady CDCP, Prehľadom úrokových sadziieb štátnych dlhopisov ako aj ďalším obsahom spisového materiálu a ďalším obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Splnomocnený zástupca navrhovateľa vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že na podanom návrhu žalobca trvá v celom rozsahu. Nikde v Občianskom zákonníku sa nenachádza špeciálna úprava týkajúca sa majiteľa účtu cenných papierov. Tento právny vzťah je osobitne právne upravovaný v zákone o cenných papieroch a Obchodnom zákonníku, nesúhlasí s tým že nakoľko nie je odporkyňa podnikateľom a v prejednávanej veci nekoná v rámci obchodnej činnosti, použitie Obchodného zákonníka je vylúčené. Úprava obchodno-právnych vzťahov podľa § 261 Obchodného zákonníka umožňuje aby za určitých okolností boli účastníkmi obch. práv. vzťahov aj subjekty ktoré nie sú podnikateľmi. Navrhovateľ je podľa zákona o cenných papieroch oprávnený určovať cenu za vedenie účtu cenných papierov, majiteľ účtu sa nemôže podieľať na stanovovaní cien za činnosť centrálného depozitára cenných papierov. NBS je podľa zákona o cenných papieroch zákonným orgánom dohľadu nad činnosťou depozitára cenných papierov a to v celom rozsahu podľa zákona o cenných papieroch a podľa osobitných zákonných právnych predpisov. NBS disponuje výlučnou právomocou dohliadať nad činnosťou centrálného depozitára cenných papierov v časti ktorá by mohla potencionálne ohroziť záujmy klientov aj pri stanovovaní výšky ceny vedenia účtov. V súvislosti s dôkazmi predloženými na pojednávaní 22.10.2015 právny zástupca odporkyne okrem rozsudku Krajského súdu Prešov, ktorý bol zrušený Najvyšším súdom SR na základe dovolania navrhovateľa, predložil rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorý sa týka sporu, ktorého predmetom bola zmluva o úvere. V tejto súvislosti poukazuje na fakt vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, že tento vzťah nevznikol na základe zmluvy a teda nemožno naň uplatňovať ustanovenia zákonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv. Keďže medzi navrhovateľom a odporcom neprišlo k uzavretiu zmluvy v zmysle § 43 O.Z., ale tento právny vzťah vznikol priamo zo zákona o cenných papieroch, pričom samotný zákon, ktorý bol dôvodom vzniku právneho vzťahu ustanovoval ustanovenie obchodného zákonníka na všetky otázky, ktoré tento zákon upravuje čo je v tomto prípade aj otázka premlčania nároku. Účet majiteľa cenných papierov, ktorý je predmetom sporu je služba, ktorú poskytuje okrem Navrhovateľ aj iné právnické osoby, najmä banky a obchodníci s cennými papiermi, ktorí sú zároveň so zákona členmi navrhovateľa. Táto služba je upravená výlučne § 105 o cenných papieroch, na základe ktorého túto službu od účinnosti zákona poskytuje aj navrhovateľ. Sú názoru, že ak navrhovateľovi z tohto ustanovenia vyplývajú povinnosti viesť účty majiteľom cenných papierov, prináležia im aj práva v ňom obsiahnuté rovnako ako ostatným subjektom poskytujúcim túto službu. Nemožno rovnaký právny vzťah pri rovnakom druhu subjektov posudzovať raz podľa obchodného a raz podľa občianskeho zákonníka. Snaha zákonodarcu definovať vzťahy týkajúce sa cenných papierov ako obchodnoprávne bez ohľadu na povahu subjektov vyplýva aj z ustanovení, napr. § 261 obch. zák., ktorý radí zmluvy týkajúce sa cenných papierov k absolútnym obchodom. Táto skutočnosť vyplýva z povahy cenných papierov, kde majiteľ cenných papierov nevystupuje ako občan spotrebiteľ ale ako akcionár spoločnosti s cieľom dosiahnutia zisku rovnako ako pri podnikaní a ktorému z vlastníctva cenných papierov vyplývajú práva a povinnosti upravené v obchodnom zákonníku. K stanoveniu ceny za predmetnú službu uvádza, že cenník navrhovateľa je schvaľovaný v zmysle platných zákonov pod dohľadom NBS. Navrhovateľ nie je jediným poskytovateľom tejto služby, odporca mohol viesť túto službu aj u iného poskytovateľa, stanovenie ceny je slobodným obchodným rozhodnutím navrhovateľa, pričom predmetný poplatok za vedenie účtu majiteľa, ktorý okrem iného obsahoval štátny dlhopis v menovej hodnote 1 000 000,- Sk nepovažuje za neprimeraný. Žiadna zmluva medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá nebola, a teda nie je možné uplatňovať ustanovenia výhradne spotrebiteľských zmlúv. K stanoveniu ceny uvádza, tieto schvaľuje orgán dozoru NBS. Odporkyňa vlastnila na účte majiteľa akcie akciovkej spoločnosti Bratislavská cvernová továreň, a.s.

Odporkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že trvá na všetkých svojich vyjadreniach i vyjadreniach jej právneho zástupcu a žiada návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Právny zástupca odporkyne vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že trvá na všetkých doterajších písomných a ústnych vyjadreniach. Ak by sa aj jednalo o vzťah akcionár - obchodnoprávny vzťah, tak rozhodovať spôsobom, že ja rozhodnem, o 2 dni je to účinné aj so spätnou účinnosťou, je možné považovať za minimálne v rozpore s dobrými obchodnými zvyklosťami. V § 8 zákona o cenných papieroch je osobitne od bežného klienta definovaný aj profesionálny klient, ktorým sa môže stať len osoba, ktorá má nato odborné znalosti, realizovala v predchádzajúcich rokoch finančné operácie a na základe vyjadrenia tejto osoby súhlasí s tým, aby sa s ňou ako s profesionálnym klientom aj zaobchádzalo.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.12.2008 súd zistil, že navrhovateľ fakturoval odporkyni sumu 331,94 € za poskytnutie služby CD-55 - vedenie účtu majiteľa za rok 2008.

Z dodatku č. 3 a z Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR vyplýva, že výška poplatku je stanovená v závislosti od objemu cenných papierov evidovaných na účte odporkyne v rozhodnom období a v zmysle tabuľky č. 5 vyplýva, že poplatok za vedenie účtu pri objeme cenných papierov na účte majiteľa v menovitej hodnote prevyšujúcej 33 193,95 € (1 000 001 Sk) je 331,94 € (10 000,- Sk).

Z výpisu z účtu odporkyne ku koncu roka 2008 súd zistil, že v roku 2008 navrhovateľ evidoval na účte odporkyne nasledovné cenné papiere: B. V. v počte 15 ks. (R. V. F. - R. V. F., K..E..) a B. E. v počte 1 ks. (G. W. E. A., K..E..), s menovitou hodnotou jednej akcie R. V. F. - R. V. F., K..E.. vo výške 33,194 € (x 15ks) a s menovitou hodnotou jednej akcie G. W. E. A., K..E.., vo výške 33 193,92 € t.j. celkový objem predstavuje 33 691 83,- €.

Z rozhodnutia Úradu pre finančný trh č. GRUFT-001-2003/CD vyplýva, že Stredisku cenných papierov bolo udelené povolenie na vznik a činnosť centrálného depozitára s obchodným menom Centrálny depozitár cenných papierov SR.

Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp.zn. Sa493/B vyplýva, že došlo k zmene názvu žalobcu z Stredisko cenných papierov SR, a.s. na Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s.

Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa ust. § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa ust. § 4 Obchodného zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj vzťahy iných osôb než podnikateľov, ak to ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon.

Podľa ust. § 155 ods. 1 Obchodného zákonníka akcia predstavuje práva akcionára ako spoločníka podieľať sa podľa zákona a stanov spoločnosti na jej riadení, zisku a na likvidačnom zostatku po zrušení spoločnosti s likvidáciou, ktoré sú spojené s akciou ako s cenným papierom, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa ust. § 1 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) (ďalej len „zákon o cenných papieroch“) tento zákon upravuje cenné papiere, investičné služby, niektoré zmluvné vzťahy k cenným papierom, niektoré vzťahy súvisiace s činnosťou osôb poskytujúcich investičné služby a s činnosťou centrálného depozitára cenných papierov (ďalej len "centrálny depozitár"), niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením iných subjektov v oblasti finančného trhu a dohľad nad kapitálovým trhom (ďalej len "dohľad") v rozsahu podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona o cenných papieroch cenný papier je peniazmi ocniteľný zápis v zákonom ustanovenej podobe a forme, s ktorým sú spojené práva podľa tohto zákona a práva podľa osobitných zákonov, najmä oprávnenie požadovať určité majetkové plnenie alebo vykonávať určité práva voči zákonom určeným osobám.

Podľa ust. § 99 ods. 1 zákona o cenných papieroch centrálny depozitár je akciovou spoločnosťou so sídlom na území Slovenskej republiky, pre ktorú platia ustanovenia Obchodného zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 99 ods. 3 zákona o cenných papieroch centrálny depozitár

- a) eviduje zaknihované cenné papiere a imobilizované cenné papiere v registroch emitentov, b) eviduje majiteľov zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov a údaje o cenných papieroch na klientských účtoch členov v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,
- c) eviduje zmeny na účtoch majiteľov v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a na klientských účtoch členov,
- d) eviduje údaje, ktoré sa týkajú zaknihovaných cenných papierov a imobilizovaných cenných papierov v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,
- e) prideluje, mení a ruší ISIN,
- f) poskytuje služby členom centrálného depozitára, emitentom cenných papierov, burze cenných papierov, zahraničnej burze cenných papierov spojené s činnosťami podľa písmen a) až e) a podľa odseku 4,
- g) zabezpečuje a organizuje systém pre technické spracovanie údajov vedenia evidencie podľa písmen a) až d) a podľa § 104 ods. 2 písm. a) až c),
- h) zabezpečuje zúčtovanie a vyrovnanie burzových obchodov s finančnými nástrojmi a zúčtovanie a vyrovnanie obchodov s finančnými nástrojmi na žiadosť klienta alebo organizátora mnohostranného obchodného systému; zabezpečením zúčtovania a vyrovnania takýchto obchodov sa rozumie organizovanie a prevádzkovanie systému zúčtovania a vyrovnania obchodov s finančnými nástrojmi (ďalej len "systém vyrovnania") pre aspoň troch účastníkov systému vyrovnania, iných ako centrálny depozitár, ktorý prevádzkuje tento systém vyrovnania,
- i) vedie zoznamy akcionárov pri listinných akciách na meno,
- j) zriaďuje a vedie držiteľské účty,
- k) eviduje zmeny na držiteľských účtoch,
- l) eviduje ďalšie údaje, ak tak ustanoví tento alebo osobitný zákon.

Podľa ust. § 99 ods. 4 písm. h) zákona o cenných papieroch Centrálny depozitár môže okrem činností uvedených v odseku 3 zriaďovať a viesť účet majiteľa pre centrálného depozitára a zabezpečovať s tým súvisiace služby

Podľa ust. § 99 ods. 8 zákona o cenných papieroch činnosti uvedené v povolení na vznik a činnosť centrálného depozitára vykonáva centrálny depozitár za odplatu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. 103 ods. 3, 4 zákona o cenných papieroch Predstavenstvo centrálného depozitára je povinné predložiť Národnej banke Slovenska na schválenie návrh prevádzkového poriadku a jeho

zmien. Prevádzkový poriadok a jeho zmeny nadobúdajú účinnosť najskôr dňom schválenia Národnou bankou Slovenska. Ak Národná banka Slovenska nerozhodne do 30 dní odo dňa, keď jej bol návrh prevádzkového poriadku alebo jeho zmien doručený, prevádzkový poriadok a jeho zmeny sa považujú za schválené.

Podľa ust. 103 ods. 6 zákona o cenných papieroch prevádzkový poriadok je záväzný pre centrálného depozitára, členov, obchodníka s cennými papiermi, ktorý vedie evidenciu podľa § 71h ods. 2, obchodníka s cennými papiermi, ktorému centrálny depozitár zriadil držiteľský účet podľa § 105a, právnické osoby a fyzické osoby, ktorým centrálny depozitár zriadil účty majiteľov podľa § 105 a 164, emitentov, ktorých cenné papiere sú evidované v centrálnom depozitári, emitentov, ktorým vedie centrálny depozitár zoznam akcionárov, burzu cenných papierov, právnické osoby a fyzické osoby podávajúce príkaz na registráciu vzniku, zmeny a zániku záložného práva, právnické osoby a fyzické osoby požadujúce vyznačenie záložného práva na listinnom cennom papieri a pre právnické osoby a fyzické osoby požadujúce výpis z registra záložných práv.

Podľa ust. § 105 ods. 2 zákona o cenných papieroch centrálny depozitár zriadi pre každého člena účet majiteľa bezodkladne po tom, čo mu udelí členstvo. Centrálny depozitár zriadi na žiadosť účet majiteľa aj centrálnemu depozitáru, štátnemu orgánu konajúcemu v mene Slovenskej republiky a Fondu národného majetku Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 105 ods. 5 zákona o cenných papieroch právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený, a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu sa spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom.

Podľa ust. § 164a ods. 4 zákona o cenných papieroch centrálny depozitár je oprávnený, z dôvodu potreby vykonania úprav v systéme pre technické spracovanie údajov centrálného depozitára, zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov účet majiteľa podľa § 105 a presunúť cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov na účet majiteľa podľa § 105 aj bez žiadosti, pričom je povinný vykonať túto činnosť bezodplatne. Túto činnosť je centrálny depozitár oprávnený vykonať, len ak je spôsob a postup tejto činnosti upravený v prevádzkovom poriadku.

Podľa ust. § 164a ods. 5 zákona o cenných papieroch na činnosť uvedenú v odseku 4 sa nevzťahujú ustanovenia § 18 až 27. Po presunutí cenných papierov z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov účet majiteľa podľa § 105, účet majiteľa zriadený podľa doterajších predpisov doterajších predpisov účet majiteľa podľa § 105, účet majiteľa zriadený podľa doterajších predpisov zaniká.

Podľa ust. § 56 ods. 1 písm. a) zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch stredisko je povinné evidovať zaknihované cenné papiere, zmeny ich majiteľov a ďalšie údaje, ktoré sa ich týkajú, a to v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Podľa ust. § 58 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch stredisko zriadi účet každému, kto sa stane majiteľom zaknihovaného cenného papiera na základe privatizácie s použitím investičných kupónov vykonanej podľa osobitných predpisov.

Podľa ust. § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch právny vzťah medzi majiteľom účtu a strediskom sa spravuje týmto zákonom a Obchodným zákonníkom.

Podľa ust. § 99 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa ust. § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa čl. 16 Prevádzkového poriadku Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s. poskytuje svoje služby za cenu stanovenú Cenníkom služieb centrálného depozitára, ktorý schvaľuje dozorná rada Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. a je zverejnený na web stránke Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 120 ods. 3 O.s.p. ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa ust. § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia a vyhodnotiac vykonané dokazovanie nemal súd za preukázané, že návrh má v oporu v zákone.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporkyňa sa stala majiteľkou zaknihovaných cenných papierov na základe privatizácie, na základe čoho vznikla v zmysle ust. § 56 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 57 a ust. § 58 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch (účinného do 31. 12. 2001) navrhovateľovi (v tom čase ako Stredisko cenných papierov SR, a.s.) povinnosť zriadiť odporkyni účet majiteľa cenných papierov, pričom tento si dňa 25. 04. 1993 túto svoju povinnosť aj splnil a odporkyni zriadil účet majiteľa cenných papierov č.ú. XXXXXXXXXXXXX, vedený na meno N. Š., r.č. XXXXXXXXXXXX. Následne na základe novely zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnnej od 01. 05. 2007 (zákon č. 566/2001 Z.z., ktorý zrušil a nahradil pôvodný zákon č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch) zriadil v zmysle ust. § 164a ods. 4 zákona o cenných papieroch navrhovateľ odporkyni účet majiteľa cenných papierov podľa ust. § 105 zákona o cenných papieroch. Jednou z činností navrhovateľa je v zmysle ust. § 99 ods. 3 písm. b) zákona o cenných papieroch evidencia majiteľov zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov, pričom uvedenú činnosť navrhovateľ vykonáva v zmysle ust. § 99 ods. 8 zákona o cenných papieroch za odplatu, ktorá je určená cenníkom navrhovateľa, podľa ktorého navrhovateľ vystavil odporkyni faktúru č. XXXXXXXXXXXX za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2008 v sume 331,94 €. Medzi účastníkmi tiež nebolo sporné, že FNM SR uhradil pomernú časť poplatku za rok 2008 vo výške 4,91 €

za bezodplatne prevedené cenné papiere a preto vymáhaná pohľadávka predstavuje sumu fakturovanú za rok 2008 za poskytnutú službu vedenie účtu majiteľa po odrátaní sumy vo výške 4,91 € (pomernej časť poplatku uhradená FNM SR).

Odporkyňa v konaní namietla, že predmetný právny vzťah navrhovateľa a odporkyne predstavuje vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy a tým sa na daný právny vzťah aplikuje právny režim Občianskeho zákonníka a trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Základnou otázkou pre právne posúdenie veci bolo, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nároku uplatneného navrhovateľom žalobou odporkyňou, či v prejednávanej veci ide o občianskoprávny vzťah (3-ročná premlčacia doba upravená v Občianskom zákonníku) alebo obchodnoprávny vzťah (4-ročná premlčacia doba upravená v Obchodnom zákonníku).

Rozhodujúcim subjektom obchodnoprávných vzťahov je podnikateľ v zmysle ust. § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom ust. § 4 Obchodného zákonníka pripúšťa rozšírenie pôsobnosti Obchodného zákonníka aj na iné osoby ako sú podnikatelia v zmysle ust. § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka. Napríklad hospodárskej súťaže sa podľa ust. § 41 až 45 Obchodného zákonníka ako súťažiteľia zúčastňujú aj právnické a fyzické osoby, aj keď nie sú podnikateľmi. Úprava obchodných spoločností a družstiev pripúšťa, aby zakladateľom, spoločníkom alebo členom týchto subjektov okrem podnikateľov boli aj iné subjekty (teda nie podnikatelia), v dôsledku čoho sa aj na tieto subjekty vzťahuje režim Obchodného zákonníka.

Cenný papier je v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona o cenných papierov peniazmi ocenený zápis v zákonom ustanovenej podobe a forme, s ktorým sú spojené práva podľa tohto zákona a práva podľa osobitných zákonov, najmä oprávnenie požadovať určité majetkové plnenie alebo vykonávať určité práva voči zákonom určeným osobám. Ako vyplýva z vyššie

uvedenej definície, s cennými papiermi sú spojené práva, pričom takýmto právami sú aj práva akcionára ako spoločníka podieľať sa podľa zákona a stanov spoločnosti na jej riadení, zisku a na likvidačnom zostatku v zmysle ust. § 155 až 159 Obchodného zákonníka, pričom ako súd už vyššie konštatoval, úprava obchodných spoločností a družstiev pripúšťa, aby zakladateľom, spoločníkom alebo členom týchto subjektov okrem podnikateľov boli aj iné subjekty (teda nie podnikatelia), v dôsledku čoho sa aj na tieto subjekty vzťahuje režim Obchodného zákonníka, pričom nepripadá do úvahy, aby mal akcionár ako spoločník postavenie spotrebiteľa, keďže svojimi právami vyplývajúcimi z cenných papierov sa podieľa na podnikaní spoločnosti, čo samo o sebe vylučuje postavenie spotrebiteľa. Aj úprava obchodnoprávných vzťahov podľa ust. § 261 ods. 2 až 5 Obchodného zákonníka umožňuje, aby za určitých okolností bol účastníkom obchodnoprávných vzťahov aj subjekt verejného práva, ktorý nie je podnikateľom (napr. štátne organizácie). Podľa ust. § 4 Obchodného zákonníka osobnú pôsobnosť Obchodného zákonníka rozšíril aj zákon o cenných papieroch v ust. § 105 ods. 5, podľa ktorého sa právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom. Z uvedeného ustanovenia zákona o cenných papieroch vyplynulo rozšírenie osobnej pôsobnosti Obchodného zákonníka aj na iné osoby, ktoré nie sú podnikatelia presne tak, ako to predpokladá ust. § 4 Obchodného zákonníka. Analogicky to vyplýva aj z ust. § 103 ods. 6 zákona o cenných papieroch, podľa ktorého je prevádzkový poriadok záväzný rovnako pre centrálny depozitár, členov, obchodníka s cennými papiermi, ktorý vedie evidenciu podľa ust. § 71h ods. 2, obchodníka s cennými papiermi, ktorému centrálny depozitár zriadil držiteľský účet podľa ust. § 105a, ako aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorým centrálny depozitár zriadil účty majiteľov podľa ust. § 105 (teda bez rozdielu, či fyzická osoba je podnikateľ alebo nie je podnikateľ). Taktiež z ďalších ustanovení zákona o cenných papieroch vyplýva použitie Obchodného zákonníka (zmluva o kúpe cenných papierov, mandátna zmluva o obstaraní kúpy alebo predaja cenných papierov, zmluva o sprostredkovaní kúpy alebo predaja cenných papierov, odplatná zmluva o pôžičke cenného papiera, zmluva o správe cenných papierov). Inak povedané, zákon o cenných papieroch nerozlišuje medzi subjektmi, ktoré sú v právnom vzťahu s navrhovateľom a teda je jedno, či ide o fyzickú osobu podnikateľa alebo nepodnikateľa, pričom vždy sa na tieto ich právne vzťahy v zmysle ust. § 105 ods. 5 zákona o cenných papierov v spojení s ust. § 4 Obchodného zákonníka použije režim Obchodného zákona o cenných papierov v spojení s ust. § 4 Obchodného zákonníka použije režim Obchodného zákonníka, ak niektoré práva a povinnosti vyplývajúce z ich právneho vzťahu nie sú zákonom o cenných papierov upravené.

Súd sa nemohol stotožniť s argumentom odporkyne, že predmetný právny vzťah navrhovateľa a odporkyne predstavoval spotrebiteľskú zmluvu, keďže medzi navrhovateľom a odporcom neprišlo k uzavretiu zmluvy v zmysle ust. § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka, ale ich právny vzťah vznikol priamo zo zákona. Ako súd už vyššie uviedol, navrhovateľovi vznikla zo zákona povinnosť zriadiť odporkyni ako majiteľovi zaknihovaných cenných papierov na základe privatizácie účet majiteľa cenných papierov a zo zákona aj vyplývalo, že evidencia takéhoto účtu majiteľa cenných papierov je odplatná, takže majiteľovi cenných papierov vznikla zo zákona povinnosť platiť za evidenciu takéhoto účtu, a teda právnym dôvodom vzniku tohto právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou bol samotný zákon (zákon č. 600/1992 Zb. a neskôr zákon č. 600/2001 Z.z. o cenných papieroch) a nie zmluva v zmysle ust. § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka, ako predpokladá ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy, pričom samotný zákon, ktorý bol dôvodom vzniku právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou, ustanovoval použitie Obchodného zákonníka na všetky otázky, ktoré tento zákon neupravuje, čo je v tomto prípade aj premlčanie nároku navrhovateľa.

Uvedený názor súdu podporuje aj rozhodovacia prax iných súdov, podľa ktorých sa právny vzťah navrhovateľa a odporcu spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (napr. rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22. 01. 2014 sp. zn. 9C/301/2013 alebo rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 02. 07. 2014 sp. zn. 7C/197/2014).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bol súd toho názoru, že na právny vzťah navrhovateľa a odporkyne sa aplikuje právna úprava premlčania podľa Obchodného zákonníka.

Podľa ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. V tomto prípade mal súd z faktúry č. XXXXXXXXXXXX preukázané, že nárok navrhovateľa sa stal splatný dňa 28.02.2009, takže deň nasledujúci po dni splatnosti (t.j. deň 01.03.2009) bol dňom, kedy mohol navrhovateľ svoje právo (nárok) uplatniť na súde, a teda premlčacia doba nároku navrhovateľa začala plynúť dňa 01.03.2009. Keďže Obchodný zákonník neustanovuje osobitnú dĺžku premlčacej doby práva (nároku) navrhovateľa na zaplatenie peňažnej sumy, v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka platí, že premlčacia doba je štvorročná. Vzhľadom na to by premlčacia doba navrhovateľovho práva na zaplatenie peňažnej sumy márne uplynula dňa 01.03.2013. Keďže si navrhovateľ uplatnil svoj nárok (právo) návrhom na začatie konania zo dňa 25.02.2013, čo bolo ešte pred márnym uplynutím premlčacej doby, je súd toho názoru, že právo navrhovateľa na zaplatenie peňažnej sumy nie je premlčané.

Odporkyňa v konaní namietala i výšku poplatku, pričom poukazovala na skutočnosť, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby navrhovateľ požadoval 20-násobne vyšší poplatok oproti pôvodnému 500,- Sk, t.j. 16,60 €, keď rozsah poskytovaných služieb sa nijakým spôsobom nezmenil, predmetom vedenia boli tie isté účty s tými istými cennými papiermi, rozhodnutie o zvýšení poplatku bolo urobené bez vedomosti odporkyne a bez jej možnosti sa k uvedenému vyjadriť, resp. účet zrušiť a presunúť ho k lacnejšiemu poskytovateľovi podobných služieb, nakoľko malo retroaktívnu pôsobnosť. Ani s uvedenou námietkou odporkyne súd nemohol súhlasiť, poukazujúc na vyššie citovaný § 99 ods. 8 zákona č. 566/2004 Z.z. o cenných papieroch, podľa ktorého je zákonom stanovené, že činnosti Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. (uvedené v povolení na vznik a činnosť centrálného depozitára) vykonáva centrálny depozitár za odplatu. Činnosti Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. sú definované v ust. § 99 ods. 3 a 4 zákona o cenných papieroch. Jednou z platených činností je vedenie účtu majiteľa (§ 99 ods. 4 písm. h) zákona o cenných papieroch). Prevádzkový poriadok Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. v zmysle vyššie citovaných právnych noriem upravuje postup a spôsob pri vykonávaní činností Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., medzi ktoré patrí aj vedenie účtu majiteľov. Odplatu za vykonávanie činností centrálnym depozitárom je preto tento oprávnený stanoviť prevádzkovým poriadkom, resp. na základe tam uvedeného splnomocňovacieho ustanovenia v osobitnom dokumente. Podľa čl. 16 Prevádzkového poriadku Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., tento poskytuje svoje služby za cenu stanovenú Cenníkom služieb centrálného depozitára, ktorý schvaľuje dozorná rada Centrálného depozitára cenných papierov a je zverejnený na web stránke Centrálného depozitára cenných papierov. Súd má za to, že navrhovateľ postupoval v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a v rozhodnom roku oprávnené fakturoval odporkyni poplatky za vedenie účtu majiteľa cenných papierov, nakoľko i v tomto roku odporkyni (naďalej) viedol účet, na ktorom evidoval cenné papiere. Predloženými listinnými dôkazmi bolo v konaní dostatočne preukázané, že cena služby CD-55 bola vypočítaná v zmysle platného a riadne schváleného Cenníka Centrálného

depozitára cenných papierov SR v znení neskorších dodatkov, v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi za príslušný rok, cenník bol riadne schvaľovaný Dozornou radou navrhovateľa v zmysle Prevádzkového poriadku, ktorý je podľa ust. § 103 zákona o cenných papieroch schvaľovaný Národnou bankou Slovenska. Zákon o cenných papieroch v rozhodnom období upravoval a naďalej upravuje tvorbu cenníka za poskytovanie služieb Centrálného depozitára cenných papierov, a to najmä konštituovaním spôsobu tvorby Prevádzkového poriadku. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 103 ods. 6 zákona o cenných papieroch bola výška poplatku stanovená v závislosti od objemu cenných papierov (súčet súčinov menovitá hodnota x počet kusov cenných papierov pre každú emisiu), evidovaných na účte majiteľa v rozhodnom období. Pri stanovení výšky objemu cenných papierov Centrálny depozitár cenných papierov vychádza z menovitej hodnoty cenných papierov a počtu cenných papierov (pričom ide o objektívne kritéria, Centrálnemu depozitáru cenných papierov známe, keď tieto údaje má vo svojej evidencii). Cenník, na základe ktorého Centrálny depozitár cenných papierov určuje výšku poplatkov za služby, vzniká podľa postupu schváleného Národnou bankou Slovenska (§ 103 ods. 3 zákona o cenných papieroch) a je prístupný k nahliadnutiu v sídle navrhovateľa a je zverejnený na jeho webovej stránke (www.cdcp.sk <<http://www.cdcp.sk>>.).

Je teda nesporné, že cenník môže Centrálny depozitár cenných papierov vyhotoviť výlučne v prípade, pokiaľ postupuje podľa poriadku schváleného Národnou bankou Slovenska a to právoplatným rozhodnutím, pretože výlučne Národná banka Slovenska je v súlade so zákonom o cenných papieroch orgánom dohľadu nad činnosťou Centrálného depozitára cenných papierov. Centrálny depozitár cenných papierov pri stanovení výšky poplatkov postupoval v súlade § 103 zákona o cenných papieroch a pod dohľadom Národnej banky Slovenska. Predmetný postup vyhotovenia cenníka, ktorý je súčasťou prevádzkového poriadku je Centrálny depozitár cenných papierov na viac (v súlade s ustanovením § 103 ods. 5 Zákona o cenných papieroch) z dôvodu transparentnosti povinný sprístupniť verejnosti (a postup vyhotovenia cenníka je dostupný na webovej stránke Centrálného depozitára cenných papierov a v sídle Centrálného depozitára cenných papierov). Predloženými dôkazmi - Dodatkom č. 3 k Cenníku Centrálného depozitára cenných papierov a zápisnicou z Dozornej rady Centrálného depozitára cenných papierov navrhovateľ dostatočne preukázal svoje tvrdenia, že cena za predmetnú službu bola schválená na začiatku roku 2008 a zároveň, že cenník bol riadne schválený v zmysle vyššie citovaných právnych predpisov.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že navrhovateľov nárok z titulu odplaty za vedenie účtu majiteľa cenných papierov odporkyni bol v celom rozsahu dôvodný a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Trovy konania vo veci úspešného účastníka - navrhovateľa - pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 19,50 eura podľa položky 1 písm. a/ poznámky č. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Z týchto dôvodov rozhodol súd o náhrade trov konania a ich výške podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože v konaní úspešný účastník si v zákonnej lehote podľa ust. § 151 O.s.p. vyčísliť trovy konania tak, ako je to vyššie uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, dvojmo, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.